

Съвременнитѣ хора говорятъ за любовта, но внасятъ въ нея качества, каквито тя не съдържа. Когато любовта посети човѣка, тя внася въ него мекота, разширение и свѣтлина. Това осмисля живота на човѣка, и той се ободрява, става смѣлъ и решителенъ и започва да се проявява, да вижда, че и отъ него може да излѣзе нѣщо. Въ любовта има само една опасностъ, да не се привърже човѣкъ къмъ една форма и съ това да изопачи чувствата си. Щомъ чувствата на човѣка се изопачаватъ, той се подава на низши влияния, вследствие на което любовта го напуща. За да не дойде до това положение, човѣкъ предварително трѣбва да се пречисти, да освободи ума, сърдцето и душата си отъ наслояванията на своето минало. Истинскиятъ човѣкъ е извънъ ума и сърдцето си. Той живѣе въ душата си, която има правилни разбираня за любовта. Който живѣе въ душата си, при пръвъ погледъ още, той може да познае, у кого преобладава животинското, у кого — човѣшкото, у кого — ангелското и кой човѣкъ е истински човѣкъ, т. е. Синъ Божий. Когато животинското въ човѣка има предимство, той трѣбва да мисли, за да мине въ човѣшкото. Ако иска да се качи на по-високо стѣпало, въ положението на ангелъ, човѣкъ трѣбва да ходи въ пѣтя на свѣтлината. Ако иска да се качи на още по-високо стѣпало, да стане Синъ Божий, човѣкъ трѣбва да следва пѣтя на любовта. Любовта е основа на Божествения свѣтъ, но безъ нея не може нито човѣшкиятъ, нито ангелскиятъ свѣтъ. Дръжте тази идея въ ума си, ако искате да се повдигнете. Днесъ всички хора търсятъ любовта въ разни форми. Тѣ сж я търсили въ миналото, но ще я търсятъ и въ бждеще. Въ миналото старитѣ алхимици сж я търсили подъ названието „жизненъ еликсиръ“ — носителъ на Вѣчния Животъ. Това не е нищо друго, освенъ Божията Любовь. Следователно, всѣки, който търси Божията Любовь, той е алхимикъ. Щомъ се домогне до тази любовь, той става безсмъртенъ. Да вѣрва човѣкъ въ Бога и да Го люби, това не е обикновена любовь. Това е една отъ задачитѣ на Вѣчния Животъ.

И тѣй, когато се говори за любовта, за Бога, това подразбира възвишенъ, а не обикновенъ животъ. Който не е намѣрилъ Бога и не е разбралъ любовта, той не може да разбере и живота. Въ такъвъ случай, той е осжденъ на раждания и прераждания, докато единъ день дойде до положение да разбере любовта и познае Бога. Който познава Бога и разбира любовта, той разбира не само физическия